

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravnništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 23.

V Ljubljani, v ponedeljek 29. januarija 1894.

Letnik XXII

Dijakonise, ali usmiljene sestre?

Iz Celovca, dne 28. jan.

Minoli teden bil je tu neobičajno „buren“. Ne sicer v naravi, kajti v tem oziru imamo pravečo pomladansko vreme, vse se taja in vré. Bilo je pa „burno“ v naši deželni zbornici! In to je res ne navadno! „Burno“ je tam pa malone samo tedaj, kadar se oglasi naša gg. slovenska poslanca, kajti Nemei, bodisi liberalci ali nacijonalc, tirajo deželno-zborski voz samo po starem izvoženem tiru, da se za vso stvar le malokdo zmeni!

Minoli teden je bilo, kakor sem omenil, drugače. Več zanimanja in enkrat celo šuma so spravile v deželno zbornico protestantske dijakonise in pa — humberška cesta!

Poročal sem Vam, da so za postrežnice v tukajšnji obči bolnišnico, kakor se pravi, na ljubo gospej soprogi našega „prijatelja“ g. deželnega predsednika, poklicali protestantske dijakonise iz Berolina, računajoči bržkone na to, da se jim pri znanem koroškem „lei lassen“ posreči tudi to, kakor se jim je posrečila že marsikatera taka „pridobitev“. In res imamo sedaj v Celovcu menda že dve takšni berolinski „dami“. Vsa stvar pa se je po g. Gr. Einspielerju spravila v razgovor v deželnem zboru.

Dne 23. t. m. je bilo namreč na dnevnem redu poročilo deželnega odbora, kako se naj vravna služba postrežnic v obči bolnišnici celovški. Tu se je omenjalo, da se je poklicala „dobro izšolana gospa iz Victoriahaus-a“ v Berolinu za nadzornico („Oberpflegerin“) drugim postrežnicam (s plačo 415 gld. na leto). Druga taka „gospa“ se ima namestiti spomladi. Ime „Wärterin“ se je spremenilo v „Pflegerin“. Za postrežbo je za leto proračunjenih 7562 gld.

C. g. Einspieler omenja k tej točki, da noče dvomiti, da je iz Berolina poklicana nadzornica dobro izurjena. Cudo pa je, da se take osebe kliče tako od daleč! Zakaj ne iz Avstrije? Tudi druga taka nadzornica se obeta kot nekaka „pridobitev“. Kakšne so morale razmere v bolnišnici

biti prej, ko je sedaj toliko pomagano z onimi nadzornicami. Usmiljene sestre slovó kot postrežnice po vsem svetu in so primerne tudi verskim potrebam bolnikov. O sedaj nameščeni nadzornici se pripoveduje, da se je čudila, da duhovnik tolikrat prihaja v bolnišnico, češ, da v Berolinu to ni običajno. Usmiljene sestre so bolj primerne večinoma katoliškim revnim bolnikom. Nato prebere govornik spričevala o uporabi usmiljenih sester v ljubljanskih, celjskih in graških bolnišnicah; tudi v protestantskem inozemstvu priznavajo njihovo jako uspešno delovanje. Poslanec Ghon je rekel govorniku, da so ž njimi jako zadovoljni v Beljaku, in tako je menda tudi v Volsberku (poslanec Herbert-Kerchnawe: „da, gotovo!“). Usmiljene sestre pa so tudi ceneje, kakor druge postrežnice. Zato predlaga govornik: Deželnemu odboru se naroči, da uvažuje, bi li ne kazalo v novo bolnišnico za postrežbo poklicati usmiljenih sester.

Predlog se je malone jednoglasno podpiral in se je o njem razpravljalo v 11. seji dne 25. januarija.

V tej seji je ugovarjal poslanec Hock predlogu in se skliceval pri tem na prejšnje sklepe deželnega zbora, češ, da se takrat temu ni ugovarjalo. Ugovarja se še-le, ko se je poklicala nadzornica iz Berolina. To se godi bržkone, ker se misli, da je ta nadzornica kaka protestantska, a ona je rojena v Monakovem in krščena od msgr. Westermayra. Postrežnici iz Moskve ali Prage bi Einspieler bržkone ne ugovarjal.* Nato skuša dokazati, da so posvetne postrežnice boljši (?), kakor usmiljene sestre, da so „tehnično“ bolj izurjene itd. Usmiljene sestre po mnenju Hockovem zlasti zato niso dobre postrežnice, ker raji ubogajo duhovnika **, kakor zdravnika (?).

** Pred temi se Hock že trese!

V govoru ni manjkalo osebnih napadov na gosp. Einspielerja.

Nato so se oglašili mil. g. knezoškof dr. J. Kahnter v dolgem izvrstnem govoru zagovarjali Einspielerjev predlog. Omenjajo važnost stvari, o

* Taki iz Prage ne, ker Praga je v — Avstriji! Ali pa misli Hock, da je Praga že pod — „piklhavbo“?

kateri se razpravlja in kažejo, kaj zahtevajo bolniki, ki so primorani iskati v bolnišnicah pomoči. Bolnikom, „jetnikom božjim“, je v bolezni tolažba sv. križ, simbol Izveličarja. Ljudstvo po deželi je še verno, zato si želi v bolezni tudi duhovnika. Za postrežbo bolnikov je pa treba tudi heroizma. Dež. odbor pravi, da je glavna stvar za postrežnice tehnična izurjenost. Skofu se zdi, da je poglavitna stvar praktična izurjenost, in uprav to najdemo v obilni meri pri usmiljenih sestrah, ki se nesebično, neustrašeno posvetijo postrežbi bolnikov. Tolažba umirajočim je sv. križ; kakor čujem, je nova nadzornica že dala odstraniti sv. razpelo; iz tega se vidi, kako se bodo stvari razvijale v bodoče! In ravno to se naj ne pušča v nemar; četudi je ljudstvo v verskih stvaréh dostikrat brezbrizno, bodite prepričani, da ne boče ostalo ravnodušno, ako se mu jemlje zadnja tolažba! Nezadovoljnosti je itak dosti in tudi prepira. Čemu torej znova netiti ta prepir? Zato želi govornik, da se sprejme Einspielerjev predlog.

To so glavne in poglavitne misli iz izbornega govora mil. gosp. knezoškofa.

Odgovarjal jim je Hock, ki je zanikal, da je nadzornica odstranila sv. križ, češ, „da za to ni imela pravice“. (Klasičen dokaz, ka-li?) Rekel je tudi, da so tudi tukajšnje postrežnice že večkrat pokazale neki „heroizem“.

Mil. gospod knezoškof so mu na kratko odgovorili.

Gosp. Einspieler pravi, da na osebne napade poslanca Hocka danes noče odgovarjati, pač pa ponovi: Dejstvo je namreč, da se je v neki dvorani za operacije odstranil sv. križ. V drugi sobi ga je hotela nadzornica tudi odstraniti, a ga je na prošnjo neke bolnice vendar pustila.

Nato se je g. Einspielerja predlog jednoglasno izročil finančnemu odseku.

A v finančnem odseku bodo menda nemški gospodje z znanim svojim liberalizmom oskrbeli predlogu „časten pogreb prvega razreda“. Tako se čuje že sedaj „izza kulis“. Da bi liberalna naša

LISTEK

Čarovnik.

Spisal J. V.

(Dalje.)

Tik starčeve bajte je izviral izpod starega gabra studenec, pri kojem so navadno zvečer napajali pastirji živino. Oudi je dohitel Matevž Blaževca. In skupaj potem stopata do starca. Umevno je, da je Matevž, čim bolj sta se bližala starcu, tem bolj ostajal zadej. Toda zopet in zopet pognalo ga je nekaj, kakor neka notranja moč, naprej za Blaževcem. Očesa pa ni odvrnil od starca.

Opazivši možaka proti bajti korakati, odložil je starček molek ter težko se vzdignil. Knjigo pa je vtaknil v kamižolo.

„Ho ho, stari, od kodi, od kodi? Kaj pa ti tukaj?“ povpraša ga Blaževca bliže prišedši.

„Od kodi? Sam ne vem prav, moža, sam ne vem! Oni dan, čakajta, kdaj je bilo: — v sredo sem bil prišel tu-le sem od koroške strani čez goro. Tukaj-le med to-le goščavo sem pa mislil malo po-

čiti in malo povžiti, kar sem bil nabrnjal. Na onem-le kamnu sem pa sedel, — še dobro vem. Pa sem začel gledati okrog sebe: studenček, mirna dolinica, brez vetra, drv dosti okrog in starih tramov in desk od polomljenih kozolcev — pa šment si bodi, kaj me je premotilo: kar nekaj mi je dalo v glavo, pa sem jel misliti: Ti, Pavle, kaj ko bi si ti tu-le domačijco naredil? In čim bolj sem mislil, bolj mi je nekaj reklo, da le. — Pa ti neham žuliti tiste skorje, vržem malho strani — pa hajdi gledat po prostoru! Pa menita, da sem kaj dolgo pomišljal? Prav ni! Kar vprek sem bil jel zbijati tiste tramove in deske skupaj! E, gromska pištola, huda je pa bila, huda! Vesta moža, so leta, leta. Petica že teče čez sedemdeset, petica! No, pa toliko je vse jedno le pomagal ljubi Bogek, da sva zbila malo vkupaj. Samo le oni-le tram pri gabru, tisti noče prav v zemljo. Toliko sem pa zbijal in usajal ga, da sem bil ves znojen, pa le noče noter. Je pa morda kamen zdolej, kamen! — No, kaj pa vi dva, moža? Je sreča z ljubo živinico? Eh, živinico imam jaz tako — rad! Bom pa še jaz časi pomagal malo popasti. — O, tudi tisto znam, tudi.

Tako je govoril starček možakoma. Ljubeznjivo govorjenje njegovo privabilo je tudi Jedovca bližje.

„Pa bodete zdaj tu ostali, oče! ogovori ga, predenj stopivši.“

„O, oče pa nisem, oče! Nák, jaz že ne! Še nikoli nisem bil! Pavle sem, Pavle mi pravijo, Pavle! Pa vikati me tudi ni treba, nisem oženjen!“

Jedovec je sprevidel, da že ni prav začel; zatorej je umolknil.

„No, ali boš sedaj zmiraj tu?“ povzame vprašaje zopet Blaževca besedo.

„O, tu mislim ostati, tu, če Bogek da! I nu, oni dan, ko sem to-le vkupje zbijal, sem si mislil in dejal: Pavle, kaj se pa češ plaziti okoli po svetu, ko vidiš, da ne boš dolgo. Tukaj-le malo počijem, sem dejal, dokler ne pride — bela žena! O vem, ljubi Bogek bo že dal dobrih ljudij, da mi bodo dali kaj jesti. Vem, da jih bo dal. Vesta, moža, sem revež, revež! E, naduha, ta mi ne dá miru! Pa „podgrom“ imam tudi v nogah, podgróm! Pred petimi leti sem bil še obletal devet vasij na dan, če je bilo treba, zdaj je pa kar dan za dnevom slabše.“

gospoda kaj storila, kar želita mil. g. knezoškof ali celo — g. Einspieler, to bi bilo pač nezaslišano! Nadejati nam se je torej še vedno, da nas bodo „osrečevale“ protestantske dijakonise berolinske!

—m—

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. januarja.

Praški mestni zbor. Vlada je razveljavila sklep praškega mestnega zbora, da se poprosi deželni zbor, da vse stori za odpravo izjemnega stanja. Seja mestnega zbora, v kateri se je to sklenilo, ni bilo posebno mirna. Mladočeški mestni odborniki niso mogli strpeti, da ne bi napadali Staročehov. Našli so, da je predlog mestnega sveta v tej stvari sestavljen v vse prekrotki obliki. V njem se namreč le na to sklicuje, da ima mesto vsled izjemnega stanja gmotno škodo in da taki nemiri kakor so bili v Pragi, se nahajajo tudi v drugih mestih ali se z navadnimi sredstvi zatro. Od mladočeške strani se je pa predlagalo, da se naj v peticiji na državni zbor tudi naglaša, da se je izjemno stanje popolnoma protipostavno proglasilo. Ta predlog je Breznovski tako utemeljeval, da se časopisi niso upali njegovega govora priobčiti. Peticija z mladočeškim dostavkom se je sprejela. Ker pa nekateri Staročehi niso glasovali za mladočeški dostavek, so Mladočehi klicali, da je to sramota. V tej seji so se Staročehi lahko prepričali, da vse prijenjevanje Mladočehom jim nič ne pomaga, še vedno jih sramote, kakor so jih poprej in še bolje.

Jednoletni prostovoljci in rezervni častniki. „Fremdenblatt“ vé povedati, da se je število rezervnih častnikov že tako pomnožilo, da je pri vseh četah že njih število dopolnjeno, pri nekaterih pa prenapolnjeno. Zaradi tega se v bodoče mnogi jednoletni prostovoljci ne bodo več imenovali precej za častnike, temveč le za rezervne kadete, in se bodo za častnike imenovali še le pozneje, kadar bode potrebno. Dunajski „Vaterland“ pa misli, da ta naredba bode mnogo pripomogla, da se odpravijo ona zla, ki so se gledé dvoboja vsestranski obžalovala. Dunajski konservativni list je videti zadovoljen s tako rešitvijo teh težav, ali mi mu pa nikakor ne moremo pritrdjevati. Članom katoliških dijaških društev sedaj pač ne bodo delali nobene ovire, ker ne bodo častniki, ampak le kadete, ali mi moramo zahtevati, da se ne bode delala ovira, postati častnik zaradi tega, če kdo ne priznava dvoboja. Mi tudi mislimo, da mladeniči, ki kot velikošolski dijaki niso bili za dvoboje, tudi pozneje ne morejo biti za-nje, torej težave nikakor ne bodo odstranjene, če tudi še le po vseučilišnih študijah častniki postanejo. Odjenjati katoliki ne smejo prej, da se dvoboji iz vojne odpravijo.

Ogersko. Razpad liberalne stranke na Ogerskem se nadaljuje. Zadnje dni sta izstopila grofa Stefan Sztaray in pa A. Zay. Poslednji je protestant. V pismu, v katerem naznanja izstop iz liberalne stranke, pravi, da on se ni pri svojih volilcih ničesa zavezal, zato je ravna popolnoma po svojem prepričanju. On je pa prepričan, da je vladna cerkvena politika škodljiva in nepremišljena, v svojih posledicah pa nevarna. Zatorej on več v vladni stranki ostati ne more. — Pa tudi z demonstracijami proti katoliškemu shodu ne gre prav po volji.

Od kodi pa si pravo za pravo? Od kodi prihajaš? — vprašuje Blaževac.

„Od kodi? Saj sem dejal, da sam ne vem! Povsodi sem že bil, pa od povsodi prihajam. Povsodi sem že hodil: po Kranjskem, po Koroškem, pa po Zgornjem Stajerskem, kakor se poje v pesmi. Vesta, kje se pravi Judenburg. Notri tam gori sem že bil. To je, mislim, že prav blizu Dunaja!“

Jedovec je bil pri tem ravno prav na stežaj odprl usta, kakor bi se bil hotel prav od srca začuditi, a pri tem se ozre nekoliko v stran ter ugleda sredi Marijaninega zelnika — Blaževčeve koze. Kakor bi vedele, da to ni vsak dan, tako hlastno so obirale debele zeljnate glave.

„Poglej jih, poglej, Blaževac!“ obupno zaječi Jedovec ter naglo skoči, visoko vzdignivši palico proti zelniku. In tu — kak pogled! Vse zelje ležalo je pomandrano in ogrizeno po tleh. Hitro skoči Matevž čez plot, pripali prvo, najbližjo kozo s palico po dolgem čez suhi hrbet, da so se udajale kosti in rebra in kmalu sčezene nepovabljene goste iz zelnika.

Omenili smo že, da so „katoliški“ mestni odborniki budimpeštanski sklenili, sklicati shod, na katerem bi demonstrirali proti katoliškemu shodu. Kakor se pa sedaj poroča, že prvo posvetovanje ni bilo posebno veselo. Posabljenih je bilo 70 mestnih odbornikov, ali prišlo jih je le trideset. Ko so pa izvedeli, za kaj se gre, so še od teh mnogi odšli. Tako se ne more reči, da je večina katoliških mestnih zastopnikov za tako demonstracijo. Liberalni listi so to seveda zamolčali.

Srbija. V soboto je že bilo po Belemgradu občno znano, da je kralj ukazal ustaviti obravnavo proti liberalnim ministrom, le državno sodišče ni nič vedelo, ali prav za prav nič hotelo vedeti o tem. Obravnava se je po navadi nadaljevala. Koncem je pa predsednik mirno naznanil, da se obravnava v torek nadaljuje. Državno sodišče menda nalašč noče obravnave ustaviti, češ, da kralj v tej stvari nima nič ukazovati. Svéda kakega uspeha tako postopanje imeti ne more, ker bi nikoga ne bilo, da bi izvršil kazni, ako bi sodišče ministre tudi obsodilo. Do tega pa najbrž ne pride, ker sodišče bode že poprej moralo obravnavo ustaviti. — Nova vlada pa misli z vso odločnostjo skrbeti za red po deželi. Da bode pa to mogoče, misli več častnikov imenovati za prefekte, da bodo z vojaško strogostjo ohranjali mir. Radikalni politiki namreč skušajo spuntati kmete proti novi vladi, kar bi morda ne bilo težko, ker je mnogo orožja mej prebivalstvom.

Francoska zbornica. Sobotna seja francoske zbornice je bila jako burna. Poslanec Hugues je vlado interpeloval zaradi poslednjih hišnih preiskav in vlado dolžil zlorabe uradne oblasti. Da ni bilo nobenega povoda za postopanje proti anarhistom, kaže to, da niso prišli nobeni zločinski zvezi na sled. Minister notranjih stvari je zagovarjal vladno postopanje. Navajal je nekatere stavke, ki so jih našli v spisih Elizeja Reclusa, in opomnil, da se je našlo mnogo bomb in eksplozivnih snovi. Poslanec Chaudey je očital socijalistom, da so proslavljali komuno. To je pa vzbudilo velik hrup mej socijalisti, ki so na glas klicali: „Vive la commune!“, posebno je kričal Thivrier. Zbornica je zaradi tega sklenila ga za več sej izključiti. Thivrier se je pa branil oditi. Morala se je zatorej seja pretrgati, da so s silo Thivriera odpravili. Ko se je zopet začela seja, je zbornica z veliko večino izrekla, da odobruje vladno postopanje.

Tonking bode še dolgo delal skrbí francoskim vladam. Odkar je Lamessan generalni guverner, se je javna varnost v tej deželi zopet shujšala. Roparji so se razširili zopet bolj po deželi, v nekaterih krajih kar neomejeno gospodarijo. Nedavno so bili zopet napali oddelek vojakov, ki se jim je moral umakniti. Francozi so imeli štiri mrtve, mej njim poveljnika stotnika Delaunay. Več Evropevcov so roparji odpeljali in zahtevajo za-njo visoko odkupnino. Troški za Tonking so se pri tem jako povečali, dohodki dežele se pa nočejo povečati. Govori se pa, da se prebivalci tudi zaradi tega ne morejo sprijazniti s Francijo, ker ničesa za deželo ne stori. Velike svote denarja ostajajo v žepih guvernerjevih in njegovih prijateljev. Dežela pa nima nič od tega. Anglija je mnogo pozneje si prilastila Birmo, nego Francija Tonking, pa si je že vse vredila in ni od nobenih neredov v deželi slišati.

„Oh, kaj bo Marijana rekla, Marijana! Pa le ne bo miru celi teden, ko zvé, kak zelnik so ji napravile koze. Vzrok bom pa vsemu le — jaz! Uj!“

Tako je vpil Jedovec proti Blaževcu, ki je tudi pritekel koze izganjat. A ko je on prišel, bile so koze že zdavnej zunaj. Pač je Matevž poskusil tu pa tam vsaditi kako glavo nazaj, da je stala po koncu, kakor prej, a prejšnje podobe zelnik ni imel več.

Znositi se je pač še hotel Matevž nad Blaževcem, ker ne pazi na svoje koze in že je imel dve prav bistrourni in trpki na jeziku, da bi jih vrgel Blaževcu v obraz, a Blaževac je že prej uvidel, da je bolje, da stopi za svojimi kozami, kakor da Je dovcu dela družčino v zelniku.

Kmalu potem je že tudi Jedovec težkim srcem stopal gori na vrh k svojim ovčam. Dalje jih pa tisti dan ni gonil; celi dan so obirale tisto suho resje med grmičevjem, on je pa ob robu sedel in gledal — doli v dolino proti zelniku in proti bajti. (Dalje sledi.)

Cerkveni letopis.

† Lovro Bernik.

Pokojni župnik g. Lovro Bernik, o čegar smrti je poročal včerajšnji telegram, se je porodil na Križni gori h. št. 17, po domače „na gmajni“, starološke fare, dne 6. avgusta 1825 kmetskimi staršem Jakobu in Mariji roj. Vilfan. Krstil ga je tedanji starološki kapelan Gregor Schrey. Ljudsko šolo je dovršil v Skofji Loki, gimnazijske in bogoslovne véde pa v Ljubljani. V mašnika so ga posvetili dne 31. julija 1849. Po domače so mu rekli „Zbalčev gospod“, ker so stariši pozneje v Virmašah hišo št. 30 istega imena kupili ter se tjekaj preselili. Ker ni bil premožnih starišev, zato so ga kmalu poslali v duhovno pastirstvo, mej tem, ko je marsikateri njegovih sošolcev moral še čakati službe. Deloval je najprej v Kočevju kot Kozlerjev beneficijant in 3. kapelan do leta 1852, kapelan in katehet v Radovljici do leta 1854, kapelan in beneficijant Reshen-Lichtenthalov v Smartnem pri Litiji do leta 1859, kapelan v Smartnem poleg Kranja do leta 1860, v Vodich do leta 1863, na Vačah do leta 1865.

Takrat postane župnik v Kamni Gorici, kjer je neumorno deloval za blagor svojih ovčic celih 25 let. Olepšal je farno cerkev in marsikaj zboljšal tudi pri gospodarskem poslopu. Sploh bil je goreč pastir. Jel pa je bolehati tako, in je izprevidel, da ni več kos svojemu poklicu, zato se podá v pokoj in se preseli v Radovljico leta 1890.

Revež zadet od kapi, je vedno bolj pešal. Misleč, da se mu morda še kaj zboljša zdravje, preseli se o sv. Juriju leta 1892 v Staro Loko, a tudi tukaj ga moči vedno bolj zapuščajo. Najhujše mu je bilo, ker ni mogel govoriti. Bil je pa vsejedno vesel in pri zavesti do zadnjega.

Previden večkrat se dne 26. januarja t. l. ob polu 8. uri zjutraj rešen od pozemeljske bridkosti preseli v boljšo domovino. Bil je blag mož, mehkega srca in usmiljene duše. Bog mu daj večni mir in pokoj!

Pogreb je bil danes zjutraj ob 8. uri iz grajske pristave pred cerkvijo št. 3 na starološko farno pokopališče. Izmej 22 njegovih sovrstnikov je živih le še 7.

Misijon v Hotešdršici.

Poroča se nam: V tukajšnji župniji obhajal se je misijon od dne 14. do 21. januarja t. l. Vodil ga je z navadno gorečnostjo preč. gospod Franc Doljak iz Jezusove družbe. Imel je vsak dan tri govore. Fara hotenska ni imela še do zdaj sreče udeležiti se obilnih milostij misijona. Tekom 28 let se je tu marsikaj ustanovilo. Leta 1865 prišel je semkaj gosp. Franc Rihar ter najdel župnijski dvorec in farno cerkev v jako žalostnem, zapuščenem stanju. Zaupajoč na Boga in pomoč svojih faranov sezidal je najprej lep, prostoren župnijski dom.

Leta 1869—1870 pa je sezidal popolnoma novo farno cerkev, ki se more imenovati ena najlepših na Notranjskem. V hvaležnem spominu je ostal rajni gosp. Rihar tukajšnjim faranom zaradi svojega trudapolnega delovanja!

Ker je mnogo faranov izreklo srčno željo svojemu duhovnemu pastirju, da bi imeli misijon, ustregel je tukajšnji župnik č. g. Ivan Sakser njih želji ter povabil po vsem Slovenskem dobro znanega, gorečega misijonarja g. Doljaka, ki že deluje v misijonih od l. 1864. — V nedeljo presv. Inena Jezusovega zjutraj ob 1/7. uri pričelo se je sveto poslovanje. Ljudstvo domače se je udeleževalo ves čas misijona s toliko gorečnostjo, da se temu ni mogel načuditi g. misijonar. Prostorna cerkev bila je vedno polna in tudi od sosednih fará je rado hitelo ljudstvo semkaj, ter z velikim veseljem poslušalo tehtne in pretresljive govore gospoda misijonarja.

Prisrčna hvala gg. duhovnim sobratom za obilno pomoč v spovednici! Njim, kakor vsem dobrotnikom naj mili Bog poplača ves trud stoterno!

Preč. gosp. Doljaku pa tukajšnji farani izrekajo prisrčno zahvalo za ves njegov obilni trud, ki ga je imel v teh dnevih na prižnici in v spovednici ter prosijo Boga, da še mnogo let izvršuje v čast božjo in izveličanje duš svoje apostolsko delovanje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. januarja.

(Deželnega glavarja O. Detelo) je trška občina Rateče pri Zdanem mostu izvolila častnim občanom.

(Deželni zbor kranjski) ima jutri osmo sejo. Poleg nekaterih manj važnih stvari, so na dnevnem redu poročila: o pospeševanju vinoreje na Kranjskem, o reorganizaciji deželnega muzeja, o prošnji dramatičnega društva v Ljubljani za dovolitev treh predstav na teden v deželnem gledališču, o noveli k agrarnemu zakonu, o zgradbi levega brega reke Kolpe pri Osilnici, in o § 3. letnega poročila: „Deželna kultura in agrarne razmere“.

(Dolenjska železnica) je v mesecu decembru l. l. prepeljala 15.836 oseb in 12.020 ton blaga, med tem je bilo za 8825 ton premoga. Dohodkov je bilo 32.134 gld.

(Sklep I. poletja) boče na tukajšnih srednjih šolah dne 10. februarja. Dne 14. februarja se prične II. polletje.

(Pogreb † g. Josip Jaklič-a) vršil se je danes ob štirih popoldne. — Jutri ob 8. uri se bodo v stolnici brale sv. maše za pokojnega, kateremu svetila večna luč!

(Izpod Ljubelja.) Sv. Anška dolina je dobila pošto. S 1. februarjem bode pričelo novo poštno osobje svoj posel. Čujemo pa, da se bo v tej novi pošti vozilo izključno le nemštvo, da bo celo poštni voz baje krasil le „nemški napis“. Neverojetno je skoraj, utegne pa le res istina biti; pod Ljubeljem je sedaj res vse že mogoče! In vendar! Sv. Anška dolina, koliko germanskih src pa bije v tvojem osrčju? Prebivalcev šteješ skoraj 800; po vseh teh pretaka se slovenska „rovatarska“ kri; le petorica priseljenih nemških glav tu dela izjemo. Ti jedini kramljajo po „švabsko“, in tem na ljubo naj bi bil domač slovenski jezik na pošti zavrnjen, pozabljen?! Tem na ljubo naj bi slovenski rovtar ugibal izključno nemški napis na poštne vozu? Ne, ne! to ni verjetno! — to ne more in ne sme biti! Stoj Mihel! — ne moremo! Vendar „vederemo“!

(Nova bolezen. — Požarna bramba. — Dolenjska železnica. — Bloke.) Iz Blok: Zime nismo imeli več, kot 14 dni po novem letu, ki so bili kaj hudi. Zdaj je prav spomladno. Ta nagla izpremenjava je bila menda uzrok, da je bilo tudi po bloškem svetu vse bolno za hripo, dasi je naš kraj sicer nenavadno zdrav. Da, po nekaterih hišah je „nova bolezen“ tako razsajala, da so morali možaki s svojo neokretno roko za burklje zgrabiti in prepašati varno lonce po peči. — Pa da boste tudi vedeli: požarno brambo ustanavljamo; že je prošnja pri deželni vladi za dovoljenje. Kdor količkar pozná naše kraje, bo rekel, da je bil za to že skrajni čas. — Cesta s Hriba v Sodražico nam bo vzela popolnoma vso vožnjo. Trava se bo zarasla po cestah, po katerih je bilo dosedaj vse živahno. Ne rečem, da bo to uničilo našega kmeta, le to je, da ne vé hitro si pomagati na drug način, ker je bil voznji tako privajen in je pri njej tudi gotov denar dobil, in ker ni dosti poučen. Zeleti je, da se ozrite v nas vsi, ki morete kaj pomoči z besedo ali z delom. Pomislite vendar, da je sedaj pri nas, ko nam je zaslužek odvzet, ravno tako važno kmetijsko vprašanje, kakor na Gorenjskem, kjer žid grabi pašnike. Zdaj ravno, v začetku, je treba kmetu, ki ne vé, kam se obrniti se po zaslužku, pokazati pravo pot! Sam v svoji stiski išče povsod pomoči, dasi mu je večkrat potem v pogubo. Povejte, svetujte nam torej pravo pot, da se ohranimo!

(S Klanjca.) Dne 26. t. m. ob 7. uri zvečer je umrl v tukajšnjem samostanu o. Mihajel Masten previden s sv. zakramenti. Nit življenja mu je pretrgala, deloma naduha, deloma prehlajenje. Ranjki se je porodil v Ormožu 7. febr. l. 1830. V mašnika je bil posvečen 24. jul. l. 1854. V Klanjcu je deloval celih 35 let; 2 leti je bil v Jaski. V vinogradu Gospodovem je neumorno deloval, posebno l. 1870., ko je v ogromni, hriboviti klanjski župniji vladal legar. In ravno ti hribi so mu nakopali naduho. Bil je ranjki iskren mož in pri ljudstvu zelo priljubljen. Iz velike skromnosti se je odrekel vsaki častni službi, katera se mu je ponujala. N. v m. p!

(Iz Gradca.) Bolj, kakor smo pričakovali, obnesla se je „Prešernova slavnost“, katero je priredilo akademično društvo „Triglav“. Na dan slavnosti, 23. januarja, bile so že ob 8. uri zvečer napolnjene „Anine dvorane“ najslajnejšega občinstva; zlasti si meral občudovati lepo število došlih gospa in gospodov ne samo s južnega Štajerja, ampak tudi iz graških, celó nemških krogov. Ko je oddonelo po prostornih dvorinah géslo društveno: „Ouj nas, Slovenja, — Čuj, Triglav nas ti, — Da z dušo in srcem — Slovani smo mi!“ — nastopil je predsed-

nik g. drd. Krušič ter govoril pozdrav odličnemu občinstvu, zajedno se v izbornih mislih spominjajoč slavljence Prešerna. Nato so se vršile tamburaške in pevske točke vspeveda na obče odobravanje, in so gg. cand. med. Podlesnik, kot tamburašev vodja, stud. iur. Šavnik kot pevovodja, ter drd. med. kot solist, želi obilo pohvalo. Gosp. Šavnik pokazal se je kot sprtnega igralca na glasoviru in g. stud. iur. Drahsler za dovršenega virtuozna na goslih. Skratka, točke koncerta same na sebi, kakor njih izvrševanje, vse je bilo tako vrejeno, da si noben udeležitelj koncema ni mogel tajiti prav umetnostnega zavžitka.

(Iz Vinice): Dnó 21. t. m. priredila je tukajšnja čitalnica predpustno veselico. Veselica je bila prav dobro obiskana. Vspored je obsegal poleg petja tudi deklamacijo in igro. Kar se tiče petja, bile so pesmi prav dobro izbrane. Slišali smo moški četverspev, mešani osmerospav, ženski samospav in moški samospav. Igrala se je igra „Blaznica v prvem nadstropju“ s prav dobrim vspehom. Petje in igro je vodil g. nadučitelj Fran Lovšin. Odbor narodne čitalnice izreka zahvalo vsem čč. gospodm in gospodičinam, kakor tudi gospodom, kateri so pripomogli, da se je veselica tako lepo izvršila.

(Jugoslovanske novice.) „Glas Naroda“ ima v zadnji številki članek, kjer se poteguje za versko šolo. Pravi, da je tudi v Hrvatih šolsko vprašanje najvažnejše; kajti „čija je škola, toga je i budućnost“. Prvi korak bi bil storjen s tem, da bi se radikalno izpremenila „čitanka“ za ljudske šole. Omenjeni list piše: „Naš narod oživlja in vsega obkrožuje pozitivno — krščanski duh, a v „čitankah“ je zastoj iskati tega duha.“ Zdrava načela vzgojeslovja zahtevajo, da se mora vzgoja ozirati na okoliščine, v katerih so gojenci vzrasli. „Naše čitanke pa“, tako nadaljuje „Gl. N.“, ne vedo za ta zdrava načela, ker so sestavljene za vsakega, jednako za turčina, kakor za kristjana! O pozitivnem krščanskem duhu ne duha, ne sluha. Iz tega pa tudi sledi, kar se lahko vsaki dan opaza, da postaja šolska mladina od dne do dne gorja.“ „Glas Naroda“ upa, da bodo poslanci to uvaževali, posebno sedaj, ko je skrajni čas, da se „okrepi in učvrsti hrvatsko-krščanski značaj“. Fiat! — V zadnji številki puljskega lista „Il diritto croato“ zlorablja se v podlistku na bogoskrunski način litanije in sv. pismo ter se smeši in blati fraučičanski red. S takimi podlostimi hoče baje „Il diritto croato“ razširjati narodni evangelij! Pa kaj družega tudi ne pričakujemo od lista, ki si je razkol zapisal na svoj prapor. — V Zadru je neki Petar Androvič izumil stroj, s katerim lahko razsveti majhen del morskoga dna. Okoli te svetlobe se zbirajo ribe, kakor ptice okoli nastavljenih tičnic; svetloba ima čudno moč na ribe. Na podlagi tega fakta je že pariški profesor Bouton dokazal, da se ribe s pomočjo svetlobe lahko love z rokami. Poskusi se v Zadru nadaljujejo. — Neki „G. Breitner, Commissionsbuchhandlung in Agram“ pošilja hrvatskim novinarom brošuro „Aus unserer Zeit“, v kateri se prodaja pravcati strup za dušo in telo. „Kat. Dalm.“ svari občinstvo pred čitanjem te brošure.

(Koroške novice.) Mestni odbor beljaški je imenoval deželnega predsednika Schmidt-Zabierova častnim občanom beljaškega mesta. — V belski dolini je bila nedavno „zlata poroka“, pri kateri se je z zakonsko dvojico radovalo 16 otrok in 72 vnukov. — Blizu Pontabla ponesrečil se je v nekem jarku železnični uradnik A. Straus.

(Izpod Pece.) Redno poročato o velikonemški slasti naših celovških junakov, pisali ste tudi o zadnjem njih ukrepu, po katerem uvajajo v naši deželni bolnici berlinske protestantske diakonise. S tem dejanjem so pokazali očitno svoje sovraštvo do katoliške vere, one vere, v kateri je vzgojena večina bivalcev naše koroške dežele. Da bi celovski očetje sami od sebe kaj kmalu prišli do drugega prepričanja, nimamo mnogo upanja. Kaj, ko bi poseglo vmes naše marljivo katoliško politično in gospodarsko društvo? Verski in narodni čut našega ljudstva je žaljen, vzbudimo je, da pokaže javno svojo nevoljo ter po shodih očitno protestuje. Zato pot naj bi nastopili tudi nemški konservativci med Nemci. Na skupni odpor se bodo morali ozirati, ako prevpijejo glas naših vernih in domoljubnih poslancev?

(Dr. Steinwender.) S Koroškega: Zadnji akt že opisanega „viharja v kozarcu“ bode, da bode dr. Steinwender-ja zopet volili. Da pride vodja nemških nacionalcev zopet na krmilo, za to bodo poskrbeli dobro nemški — liberalci! Saj liberalci Gbon naj-

topleje zagovarja zopetno izvolitev dr. Steinwender-ja. Zdaj temu velikanu avstrijskih Nemcev in nemškutarjev pošiljajo občinski zastopi njegovega volilnega okraja zaupnico za zaupnico ter ga po vrsti imenujejo častnim občanom. Na več krajih so že bili volilni shodi, ki so se seveda vsi izrekli za bivšega poslanca. Dr. Steinwender je že rekel neki deputaciji volilcev, da zopet prevzame kandidaturo, da pa želi, naj se od njega ne zahteva, da razvija svoj program in da se skrbi, da zmaga on s prav veliko večino. —m—

(Občni zbor društva „Pravnik“) vrši se jutri 30. jan. ob 7. uri zvečer v čitalničnih prostorih.

(Izseljevanje v Ameriko pojema.) Po zadnjih poročilih se je v Newjorku izkrcalo samo 1739 oseb. Lansko leto bilo v tem času 17.700 izseljencev.

(Nadzorovanje točenje žganja.) V nekaterih obrtnih listih se je poslednji čas tožilo, da se dajo boleti o plačilu posebnega davka za točenje žganih pijač tudi takim, ki nimajo za to obrtne pravice. Dotični listi so zahtevali, da bi se vselej zahtevalo, predno se izdajo boleti, da dotični dokaže dovoljenje obrtnega oblastva za točenje žganja. Od vladne strani se pa sedaj pojasnjuje, da bi tako postopanje, kakor ga zahtevajo dotični listi, ne bilo v smislu zakona z dne 23. junija 1882. Sicer se pa s tem, da se komu dá bolet, še nikakor ne dá pravico za točenje žganja, ker je celo na teh boletih zadaj tiskano, da se kaznuje vsak, kdor brez predpisanega opravičenja toči žganje, naj je tudi naznanil, da bode točil. Finančni organi pa tudi večkrat naznanjajo obrtnemu oblastvu, kateri so plačali za točenje žganja. Poslednje oblastvo se torej potem lahko prepriča, če imajo vsi obrtno pravico. Po tem takem finančna oblast stori vse, kar jej je po zakonu mogoče.

(Nedoslleden filozof.) Prvi dijak: „Priatelj Kvas bi se pač moral kaj družega učiti. — Kot filozof je preveč nedoslleden.“ — Drugi dijak: „Kako to?“ — Prvi dijak: „Najprej je trdil, da ljudje niso družega, kakor živali, a ker sem ga jaz potem nazval osla, silno se je zjezil nad menoj.“

(Pri skušnji.) Profesor (na najvišji gospodarski šoli): „Kako se najlože ohrani meso sveže?“ — Učenec: „S tem, da vola živega ohranimo.“

(Popravek.) V zadnji številki smo omenjali med letos umrlimi koroškimi duhovni po pomoti tudi g. A. Jörger-ja. Imenovanemu gospodu želimo še mnogo let krepkega zdravja.

Društva.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je poslalo slavno uredništvo „Slovenskega Naroda“ kot XIII. zbirko kroninih darov 445 kron 6 vinarjev in kot XIV. zbirko 269 kron 80 vin. Slovenje-bistriška podružnica je poslala za l. 1893 udnine 265 gld. Litjske Slovenke so postale pokroviteljice z zneskom 100 gld., zastopala jih bo gospa Josipina Koblar. Znamenito in bodrilno pa je za vse domoroce, kako so nabrale znajdljive litjske domoljubkinje stotak za našo družbo. Pri vsaki priložnosti, žalostni in veseli so se je spominjale, tako pri igri, v družbi in domačem krogu, pri posojevanju časnikov so zahtevale neznatne svote v družbino korist, domoročci potujejo in mudeč se v trgu so položili svoj dar, dečki in deklice so nabrali pri rodoljubih male prispevke in kar je še manjkalo, dobile so kot prostovoljen prispevek ob kaki veselici ali ob kaki posebni priliki. Tako so nabrale oprostita novoletnim voščilam 21 gld. 90 kr. in sicer so se odkupili: p. n. gg. I. Sadar, I. Roglič, Ign. Lenček, I. Oblak, Lebinger in Bergmann, Treo, Jenko, T. Koprivec, I. Klinar, Beneš, Orehek, Zupančič, dr. Pavlič, K. Kreželj, M. Damjan, Litijanka, Kornelija Orehek, I. Koblar, I. Hrleček, M. Koblar, dr. H. Štepančič, I. Schott, I. Gregorčič, L. Svetek, A. Pešek, Turn, Z. Geiger, Avg. Černe, rodbina Jenko, Hutter, Mahorčič, Vonce, Fr. Slanec, I. Damjan, M. Konešegg, M. Jeretin, K. T. Svetec, Dovžan, Golob, Magr. Sadar, I. Mang, A. Oblak, Mici Klobčavar, A. Korbar, K. in R. Verbaj, Milivoja Vonce, St. Muzga, F. Volk, A. Stefančič, T. Javornik, Haslinger, M. Lenček, Katinka Hribar, Josipina Koprivnikar str., M. Elsner, Čebulj, Prenik, H. Bevk, A. S. S., I. Borštnar, L. Roblek, Fr. Černe, Anuška Lušin in Minka Vrančič iz Ljubljane. — V Šmartnu pri Litiji so odkupile novoletnim voščilom p. n. gg.: Marija Zoré, Ivana Knaflič, Josipina Bartel, Kristina in Minka Demšar, Mimi Porenta, Pavla Rus in Roza Robavs. — Nabrani znesek 4 gld. 60 kr. in dohodek veselice, ki je bila v Litiji v korist naše družbi 2. jan. 1894, se je prihranil za prihodnji stotak, ki ga pošljejo družbi litijsko šmartinske rodoljubkinje. In tedaj bodo one že v peto pokroviteljice. S to zahvalo popravljamo zajedno tudi pomoto, ki se je vrnila pri zadnjem poročilu v oba slovenska dnevnik, da so namreč litijsko-šmartinske Slovenke postale v peto pokroviteljice. Preje znamovani stotak so nabrale s a m o l i t i j s k e S l o v e n k e, — ki so tako postale

v prvo družbine pokroviteljice. Vrinjene pomote imenujejo časniki vsesploh „neljube“, mi pa pravimo tej pomoti „ljuba“ zato, ker upamo, da bodo vrle Litijanke, ki so te dni vložile prvo pokroviteljino, doposlane jih še več v bodrilo drugim Slovenkam. — V St. Petru na Krasu so za odkupnino novoletnim voščilom darovali: p. n. gg. Medic in Križaj po 4 krone, Ivan Zupan, kurat v St. Petru, P. Bohinjec, kurat v Trnju, F. Groznik, vikar v Zagorju, I. Pavlič, obitelj Al. Domiceljova, Ivan Spilarjeva, Andrej Lavrenčičeva, I. Studenji, D. Sajovic, Vilček, Zalaznik, Keršičnik, Sertič, Rustija, Ančin, Ribarič, Slegel, Klun, Sever, A. Kovač, A. Albert, Ign. Vidic, M. Kalan, Fr. Gross, Katinka Copič, Poldi Killer po 2 kroni, Fink 80 vin., Ign. Oreh, M. Penko po 60 vin., Marija Šabec, Opavsky po 40 vin. in neimenovan 20 vin. To odkupnino v znesku 42 kron je nabral in vodstvu izročil g. A. Lavrenčič, tajnik piske podružnice. — Gospod Janko Rahné, notar v Ilirski Bistrici, je daroval mesto venca na grob prijatelju Juriju Kraigherju 10 gld., „Ljubljanski Sokol“ novoletnega darila 10 gld. — Pri godovanju g. župana Ant. Hrovatina v Vipavi so darovali naši družbi gg.: R. Knific 3 krone, dr. Toplak in A. Hrovatin po 2 kroni, A. Skala, E. Pegan in M. Hrovatin po 1 krono vkup 10 kron, ki jih je poslal g. nadučitelj Skala. — Trebinjski Slovenci v Rovinji, praznuječ god sv. Evfemije zložili so 7 kron in domorodna družba v Klečah nad Ljubljano je darovala po g. prof. Vidmarju 3 krone. — Rojaki! nedavno je družba izplačala za stavbišče svoji novi šoli pri Velikovecu na Koroškem 1250 gld. Nadejamo se, da te goldinarje družbi kmalo vrnete v kronske darovih!

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

(Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaju) so vnovič darovali: Gg. deželni poslanci kranjski po znanem rodoljubu g. Iv. Murniku, ces. svetniku v Ljubljani, namesto venca pokojnemu deželnemu poslancu g. Juriju Kraigherju 20 gld.; gosp. Karol Bleiweis, not. kandidat v Ljubljani, 3 gld.; g. France Žužek, nadinženir v Ljubljani, 5 gld.; g. Viktor Globočnik, c. kr. notar v Kranju, 5 gld.; g. Dragotin Hribar, lastnik tiskarne v Celju, 5 gld.; blagorodna gospa Ana Zanier, veleposestnica v St. Pavlu v Savinjski dolini, 5 gld.; blagorodna gospa Apolonija Deisinger, posestnica v Skofji Loki, 5 gld.; blagorodna gospa E. P., posestnica na Češkem, (z zahvalo za Vavpotičeve pesmi) 3 gld.; Velečast. g. Miloš Šmid, župnik v Solčavi na Štajerskem, 3 gld.; gosp. dr. Guido Srebré, odvetnik v Brežicah, 5 gld. — Na Dunaju pa so darovali sledeči gg.: Alojzij Kremžar, magistratni svetnik, 10 gld. 50 kr.; Jos. Mubej, pristav v pomorstvenem odseku c. in kr. vojnega ministerstva, 5 gld.; dr. Peter Laharnar, c. kr. okr. komisar, pridelen v ministerstvu notranjih stvari, 3 gld.; Žiga Sežun, glavni blagajnik v c. kr. blagajnici državnih dolgov, 5 gld. — Iskrena hvala vrlim domorodkinjam in blagim prijateljem revnih velikošolcev slovenskih na Dunaju!

Telegrami.

Dunaj, 28. januarija. Umrli je knez Nikolaj Esterhazy.

Dunaj, 28. januarija. Bivši kralj Milan obiskal je metropolita Mihaela, da bi posredoval mej njim in Ristićem, ker on želi sporazumljenje z bivšim regentom.

Levov, 27. januarija. Deželni zbor je vsprejel načrt zakona, s katerim se priznava tehnikom, ki so dovršili študije, in notarskim kandidatom ter magistrom farmacije občinsko volilno pravico v Levovu in Krakovu.

Budimpešta, 28. januarija. Pri dvornem banketu je cesar napil na zdravje nemškega cesarja in pruskega kralja, ki danes obhaja svoj rojstni dan in petindvajsetletnico, odkar je vstopil v vojsko.

Budimpešta, 28. januarija. Policija je razpustila shod slovanskih delavcev, ker so slovansko govorili.

Budimpešta, 29. januarja. Včeraj so bili v Losonczu, Kikindu in Temešvaru shodi volicev za vladno cerkveno politiko. Liberalna stranka obžaluje, da je grof Szapary izstopil iz liberalne stranke, in je izjavila, da ne pritrjuje nagibom, katere je navel v pismu na predsednika liberalne stranke.

Curih, 29. januarja. Od nekega shoda se vračajoči Italijani, kacic 150 po številu, so pod vodstvom tako imenovanih nemških neodvisnih socialstov šli pred italijanski konzulat, kjer so obesili na konzulatski grb rudeče zastave in napis: „Maščevanje za sicilijanske brate“. Policija je naredila red. Več so jih zaprli. Govori se, da so te demonstracije prouzročili skrivaj nemški anarhisti.

Peterburg, 29. februarja. Car bo-leha hudo za influenco, kateri se je pridru-žilo vnetje sapniških vej in spodnjega dela desnega krila pljuč. V soboto po noči je bilo 39.6° vročine.

Peterburg, 29. januarja, Car je po-slednjo noč mirneje prebil.

Premovana želodčna tinktura lekarja Plecollja v Ljubljani se ne more primerjati s podobnimi navadno drastično vplivajočimi preparati, kateri so, če tudi sprva kaže, da močno vplivajo, škodljivi prebavljajočim or-ganom 584 8 10-4

Umrli so:

26. januarja. Barbara Razinger, delavka, 18 let, Krav-ja dolina 11. Oedem v možganih.

27. januarja. Mihajel Tavžel, mestni ubog, 70 let, Kar-lovska cesta 7. pljučna tuberkuloza. — Jozef Jaklič, jurist, 22 let, Breg 20, akutno vnetje obisti.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočā
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Stanarinske
knjižice
za stranke
z uradno potrjenimi
določbami hišnega
reda v slovenskem in
nemškem jeziku, z
razpredelbo za vpla-
čevanje stanarine, vo-
dovodne in mestne
doklade, dobé se ko-
mad po 15 kr., 10
komadov vkup 1 gld. v
Katol. Tiskarni
v Ljubljani.

Katoliška Tiskarna
priporočā raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Tuji.

26. januarja.

Pri **Maliču**: Grögler, Göbel, Engl. Handl, Urbach, Szeps, Fischer, Dallmeyer, Steimassler in Rochatsch, vsi po-tovalci z Dunaja. — Miklavčič iz Zminja. — Karol Elsler iz Celovca. — Bittner in Walzel iz Beljaka. — Grofinja Auers-perg z Dolenjskega. — Goldschmidt s soprogo iz Kočevja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
27	7. u. jut.	739.2	—0.6	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	741.0	4.6	sl. svzh.	oblačno	
	9. u. zveč.	742.2	3.6	"	"	
28	7. u. jut.	738.1	0.6	brezv.	megla	0.00
	2. u. pop.	734.8	6.0	sl. vzh.	oblačno	
	9. u. zveč.	735.5	1.0	"	jasno	

srednja temperatura obeh dni 2.5° in 2.5°, oziroma za 3.8° in 3.8° nad normalom.

Hans Zimmer
Paula Zimmer roj. Suwa
poročena.
61 1
Körösmöze Ljubljana
29. januarja 1894.

Anton Milavec
Ivanka Milavec roj. Klinc
poročena.
Cerknica Žužemberk
29. januarja 1894.
60 1

Lovrenca Drinovec-a
posestnika in meščana,
danes v soboto, 27. prosinca t. l. ob 2. uri popoldne v 44. letu svoje starosti, po dolgi mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti za umirajoče poklicati k sebi v boljše življenje.
Pogreb nepozabljivega ranjcega boče v ponedeljek, 29. pro-sinca t. l. ob 4. uri popoldne.
Svete maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi, kakor tudi v drugih.
Nepozabljivi pokojni bodi priporočen molitvi in blagemu spominu.
V Kranji, dne 27. prosinca, 1894.

Dunajska borza.

Dne 28. januarija.		
Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld.	— kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97	80
Zlata renta 4%, davka prosta	120	50
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97	50
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1024	—
Kreditne akcije, 160 gld.	359	75
London, 10 funtov strl.	125	45
Napoleonond (20 fr.)	9	95
Cesarski cekini	5	90
Nemških mark 100	61	30

Dne 27. januarija.		
Ogerska zlata renta 4%	117 gld.	80 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95	—
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	146	25
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	160	50
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	196	—
Zastavna pisama avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98	50
4% kranjsko deželno posojilo	97	60
Kreditne srečke, 100 gld.	194	50
St. Genois srečke, 40 gld.	70	—

4% srečke dunajske parobrodne družbe	143 gld.	— kr.
Avstr. rubečega križa srečke, 10 gld.	18	70
Rudolfove srečke, 10 gld.	23	50
Salmove srečke, 40 gld.	71	—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48	—
Ljubljanske srečke	24	—
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	50
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2920	—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109	50
Papirnih rubeljev 100	136	57

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnišna delniška družba
„MERCUR“
Wellzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.